

Absolute voorrang geven aan de strijd tegen de zwaarlijvigheid.

2010/1
25 | 05 | 2010

MENSEN

WELVAART

BESCHERMING

Inleiding

Er wordt inmiddels vrij algemeen aangenomen dat een onevenwichtig voedingspatroon en een sedentaire levensstijl diabetes, chronische aandoeningen en kanker in de hand werken. Deze ongezonde levensstijl dringt steeds verder door in de ontwikkelde economieën van het Westen en vormt een groot risico voor onze toekomst.

De OESO onderlijnt dat de slechte voedingsgewoonten en het gebrek aan lichamelijke inspanningen er toe geleid hebben dat het aantal zwaarlijvigen de afgelopen twee decennia in alle OESO-landen is toegenomen. België vormt hierop geen uitzondering.

Sleutelgegevens

- Zwaarlijvigheid is een risicofactor bij ziekten zoals diabetes, hoge bloeddruk, hart- en vaatziekten, ademhalingsproblemen (astma) en reumatologische ziekten (artrose);
- volgens de Belgische Voedselconsumptiepeiling¹ is één Belg op drie te dik en is één Belg op zes zelfs zwaarlijvig (ernstige graad van overgewicht);
- volgens de Franse Académie Nationale de Médecine waren in de jaren zeventig slechts 8% van de volwassenen zwaarlijvig²;
- het meest recent gepubliceerde onderzoek van de Belgian Association for the Study of Obesity (BASO) bevestigt dat de trend zich versterkt : 49% van de Belgische mannen en 28% van de vrouwen vertonen overgewicht, 14% respectievelijk 13% zijn zwaarlijvig;
- weldra zal een volwassene op twee te zwaar zijn;
- het duurt een tijdje voor zwaarlijvigheid tot een toename van chronische ziekten leidt. De toename van zwaarlijvigheid sinds de jaren tachtig zal dus nog tot uiting komen in een aanzienlijke stijging van het aantal gezondheidsproblemen en van de kosten die daarmee samenhangen.

Aanbevelingen

1. er moet in alle gewesten een allesomvattend actieplan komen voor de strijd tegen de zwaarlijvigheid;
2. het preventiebudget moet met minstens 88 miljoen euro worden verhoogd om op het gemiddelde van de Europese landen te komen. Een aanzienlijk deel van deze verhoging moet naar de strijd tegen de zwaarlijvigheid gaan ;
3. “gezonde” levenswijzen moeten worden aangemoedigd, net zoals de zorg voor de eigen gezondheid. Informatie en bewustwording (van risico’s en kosten) zijn essentieel ;
4. net zoals bij het roken moet ook hier de industrie op haar verantwoordelijkheid worden gewezen: de landbouw- en voedingsindustrie moet worden verplicht om de eigenschappen en de impact van voedingsmiddelen duidelijk te vermelden op gemakkelijk leesbare etiketten. De reclame voor bepaalde producten moet worden beperkt, voedingsmiddelen die veel vetten of veel koolhydraten bevatten, moeten worden belast, of er kan een website worden gemaakt waarop iedereen kan opvolgen wat er in zijn voeding zit en hoeveel lichamelijke inspanning ze moeten leveren ;
5. dokters en verplegers moeten worden beloond voor de inspanningen die ze leveren om zwaarlijvigheid tegen te gaan ;
6. er moet een anti-zwaarlijvigheidsprogramma speciaal voor kinderen tussen zes en twaalf jaar worden ontwikkeld dat langs verschillende kanalen werkt : een meer evenwichtige voeding, meer beweging,...

Voor duurzame economische groei
en sociale bescherming